Mijn vrouw is met haar ouders op vakantie naar Amerika en ik had dus nog een cadeautje voor mezelf tegoed, vond ik. De telefoons, ooit een fan-tas-ti-sche aanbieding vallen steeds vaker uit dus die moesten nu maar eens vervangen worden. Ik begreep die telefoons ook niet, dat had waarschijnlijk iets met de Koreaanse modus te maken, maar kom daar maar eens uit. Een nieuwe set telefoons, nuttig en niet te duur, dat leek me een aardig cadeau.

Afgelopen avond na het avondeten (steak met broccoli en –echt té lekker- knoflookaardappeltjes naar eigen recept) was ik even met de honden op het veldje. Zij moeten uit en ik moet meer bewegen. Het weer was weer rotweer, maar rond 19:00 klaarde het weer een beetje op. Toen er weer wat druppels vielen die zich al snel tot een regenbui verzamelde dacht ik "Op naar de Mediamarkt!" En een klein halfuurtje later was ik er.

Afgelopen weekend had ik de finale mannentennis Wimbledon gekeken. Wat een bewondering voor beide acteurs. Een ware uitputtingsslag. Ik ben liefhebber van Nadal: op kracht en wilskracht en niet zoals "Die Zwitser" op techniek. Ik zat op het laatst met hem mee te meppen en aan het eind van de avond was ik bekaf. Maar "we" hadden gewonnen, de droom van onze Spaanse amigo was uitgekomen. Ik was dus moe maar voldaan.

De lift in de Mediamarkt deed het niet en dus sleurde (blessure hè, geen luiigheid) ik mijzelf via de trap naar boven. En daar, halverwege de trap viel alles op zijn plaats. Cadeau…meer bewegen… Nadal…aanbieding: Wii. De spelcomputer met sport, waaronder Tennis. De afstandbediening is het racket en zo beweeg je toch nog wat. Thuisgekomen de telefoons aangesloten en laat op de avond ook nog de Wii. Even uitproberen dacht ik rond een uur of twaalf.

M’n voet in de sporttape gewikkeld en daar ging ik. Valt niet eens tegen dat neptennissen. Eerst stond ik er passief bij en zwaaide wat met mijn armen. Maar op een gegeven moment deed ik ook het voetenwerk. En na een uurtje of wat proberen en spelen zweette ik als een otter. Even lekker douchen. En zo was het 2.30 uur in deze ochtend dat de "Wii-Nadal van Almere Buiten" moe maar voldaan naar bed ging, dromend van een Wii- sportcarrière.